

25-28 Mei 2006 H-T weekend.

De laatste training.

Dankzij een laatste training weten wij ook dat de strekking van het Uitgeestermeer ZW is. Woensdag 23 mei bemannen (sorry Marielle) we de Laura om bij ruime wind naar de jachthaven van Erik te roeien. Dat de Zaan bij ZW 4 lekker roeit in noordelijke richting (waar zou dat niet zo zijn?), hadden we op de training van afgelopen maandag reeds gemerkt tijdens ons rondje Wormerveer – Wilhelminasluis. Na de Tapsloot, in de aanloop naar het Alkmaardermeer, net na de Stierop, begint een ander verhaal. De route buigt wat af naar het westen en de ZW wind wakkert aan tot 5, misschien 6. Stuurvrouw Marielle kijkt zorgelijk naar de “kopjes” verderop. Haar redding(!?) is nabij. “Zal ik het laatste stukje sturen? Ik ken het gebied hier op m’n duimpje. Kan jij nog een stukje roeien”. Is het een aardig gebaar richting de ingetapete Marielle, of is het de topografische kennis in combi met het weer, dat Erik met dit voorstel kwam? Feit is wel, dat hij ons na een pittige training met een straffe bries op de kop, netjes zijn thuishaven binnen loodst. Via de helling (“Erg glad hoor, Erik!”) klimt Laura op de rug van haar trailer en is even later terug in Wormerveer, zij het nu met een droge huid. Zij en wij, klaar voor de H-T .

De H-T

Dit jaar hebben we een heuse eigen volgboot. De DWK (1935) heeft in het verleden vele taken uitgevoerd. In vooroorlogs Duitsland was ze opnemingsvaartuig en als oorlogsbuit deed ze hier jarenlang dienst als douaneschip. De eigenaars zijn nu Henk en Marijke. Bij de palaver krijgen ook zij de laatste instructies. “Belemmer organisatie en ander boten niet en bevoordeel uw eigen sloep niet. Afwijken van deze regels kost de sloep strafpunten.”

Het weerbeeld is zodanig dat de starttijden gehandhaafd kunnen blijven. Vorig jaar is veel commentaar geleverd over de (te) late start bij de toen heersende omstandigheden. WNW 5-6 zorgde er voor dat de sloepen lang over het traject Harlingen-Schuitengat roeiden en dat bovendien de ebstroom in het Schuitengat veel te vroeg op kwam, waardoor 90 van de 130 gestarte sloepen Terschelling niet (roeierend) konden bereiken.

Ruim voor de start gaat de DWK met enkele dames en kroost als opstappers buitengaats ten anker in afwachting van de Laura G.

Na uitzwaaien door Caat, roeien Roelof, Rick, Klaas, Erik, Dirk, Leo, Peter en Geert zich onder aanwijzing van Joop warm. De aanvankelijk nog stevige bries wordt bij het naderen van onze starttijd zienderogen en ook voelbaar minder. De soms heftige regenbuien maken dat het heroïsche karakter, wat de H-T race toch wel in zich heeft, overeind blijft. Stel je eventjes voor. Er liggen 36! Kilometers te overbruggen roeiwater tussen hier en Terschelling.

Met nog 9 andere sloepen worden we even over 11 uur weggeblazen. Dat we de korte afstand goed in de riemen hebben, bewijzen we weer door als eersten de havenhoofden achter ons te laten. ’t Zeetje buitengaats valt dik mee en zonder verlies van tempo vallen we het Hanerak aan. Slechts enkele sloepen, waaronder de 12 mans sloep Willem van de Vlissingse collega’s moeten we voor laten gaan. De volgboot volgt trouw en moedigt binnen hoorafstand ons roeiers aan. En het roeit goed. Wat een verschil met de race van 2005. Onder bezielende leiding van het slagroeiersduo Rick en Roelof, die onvermoeibaar het tempo met zowel riem als stem aangeven, stuurt Joop ons over het wad. De wind valt verder weg en aan de snelheid van de boeien zien we dat het voortvarend gaat. In de Blauwe Slenk, bij andere omstandigheden aanleiding voor de opmerking “Slecht stukkie manne!”, en de Vliestroom kunnen we het tempo goed vasthouden en vele sloepen tonen we onze vlag.

De ebstroom uit de West Meep geeft ons nog een aardig drukkertje om de west, maar zoals verwacht komen we te vroeg bij het Schuitengat aan om te kunnen profiteren van de opkomende vloed naar West Terschelling. Na een laatste groet van de DWK richten we ons neusje in de stroom. Zo zag je de boeien voorbijschieten en zo liggen ze bijna stil. De laatste 6 km duren zo wel heel lang. Het mooie van het Schuitengat is dat een groot veld sloepen in een trechter bijeen komen. Op de plek waar het vaarwater zo ondiep en smal is, wordt het nog enigszins bevaarbare geultje bebakend door met lieslaarzen geschoeide vrijwilligers. Er is zelfs een “baken” dat op het water lijkt te lopen, hetgeen de opmerking :”Hé Jezus, wat doet u hier?”,ontlokt . Ongelooflijk dat dit water een aantal jaren geleden door de ferry’s bevaren werd. Passeren hier onmogelijk en als zwaan kleef aan moeten de sloepen elkaar volgen. Elke slag doet je pijn in schouders en andere gewrichten, doordat de riem telkens op de harde zandbodem bonkt.. Na het passeren van deze engte waaiert het veld weer uit en kunnen we op de laatste kms nog enkele sloepen passeren. Onder de opgelopen sloepen de Kaatje van de Amsterdamse oud kwekelingen en ’t Haakje van de CVV. Na de laatste km, die zoals zo vaak wat langer is dan Joop aangeeft of dan wij denken, ronden we onder gejuich het westelijk hoofd van West Terschelling. In de haven wordt het passeren van een snelle sloep verijdeld en met applaus van 100-den bewonderaars en getoeter worden we binnengeluid. De 32° HT (de 11° voor de Laura G) ligt achter ons. Onze roeitijd is 3 uur en 4 minuten, de snelste oversteek tot nu toe. Enkele minuten na ons komt de Lootsman van de Rotterdamse collega’s binnen. De roeitijden van de Lootsman en de Willem zijn respectievelijk 2 uur 58 minuten en 3 uur. Om verschillende redenen iedereen blij. Op de Laura wordt Peter onder het genot van een bittertje in het zonnetje gezet. Als 1° roeier van de Laura G heeft hij **10 x de H-T** afgelegd. Proficiat!

Het draaiboek voor de volgende dagen ligt redelijk vast. Vrijdag: Opfrissen, biertje en gezamenlijk eten.Daarna ‘t Zwaantje, Lieman, de Zeevaart, Braskoer en dan ergens ver na middernacht (als je op tijd bent) ter afsluiting een half kippetje bij de snackbar. Zaterdag: ontbijt in ons huispension de Holland, “Rubberen Leo”(wat kan die vent dansen!) en Joop op de boot gezet, shoppen, rondhangen in West, zwembad, museum dan wel aquarium bezoeken met de kids of maar weer eens het eiland per huurfiets verkennen. ’t Klinkt afgezaagd, maar al wat je doet op Terschelling is en blijft leuk. Deze zaterdag is verder afgestemd op 8 uur ’s avonds. Dan krijgt Peter immers zijn medaille omgehangen. Om 4 uur ‘s middags verhalen we eerst de Laura naar het sleep-volgschip DWK. Henk en Marijke uiten nogmaals hun bewondering en trakteren ons op een lekker bittertje. “Moet leeg!”

Na een gezamenlijk bezoek aan de Italiaan gaan we naar de feesttent. En ja hoor, even na 8-ten worden de jubilarissen 1 na 1 naar voren gehaald. De B van Boonen is snel aan de beurt, maar als je denkt dat er 10-tallen zijn jubilarissen, kom je bedrogen uit. Het zijn er maar enkelen. Peter, chapeau!! Bij de opmerking: “En nu? Op naar de 15?”, werpt Peter snel tegen: “Ik wil niemand in de weg staan hoor!” Om maar weer even aan te geven hoe zwaar die HT wel niet is!! Onder de 10 jarigen Willem uit Rotterdam en Jaap van de (HD Amsterdams) Boomsluiter. Rotterdamse Hein krijgt een medaille voor 15 deelnames en Vlissingse Roel een medaille met gouden randje voor 20 x HT!!! Daarna **de uitslag.. De Laura is nr 75**, de Lootsman nr 74 en de Willem 44 vanb de 127 deelnemers. Er wordt behoorlijk “getoast op” in de tent. Een enthousiaste DJ doet ons naar elders vluchten. Naar ’t Zwaantje natuurlijk. Daarna nog even meegezongen (nou ja?) in Lieman en dan is het weer welletjes. Morgenvroeg (tij!!) moet de Laura op sleeptouw naar het vaste land.

Zondag: Al gierend volgt de Laura de volgboot. Volgende keer zullen we er een sleepankertje achter hangen.We zien ook dat de weersomstandigheden duidelijk anders zijn dan afgelopen vrijdag. Verder maar geen speculaties maken. Na bijna 4 uur varen lopen we Harlingen binnen. En natuurlijk, via de Slenk en de West Meep is de weg langer, maar een zekere groosheid bekruipt je wel, als je bedenkt dat je die afstand met de sloep in een vergelijkbare tijd aflegt.

In een winderige haven wordt de Laura langsij het ponton gemeerd en zeggen we Henk en Marijke gedag. Bedankt voor de begeleiding!

Een op de Stad Kampen wachtende kraanwagen is bereid de Laura uit het water te hijsen, zodat we niet nog enkele uren hoeven te wachten op de officiële H-T kraan. Met dank aan enkele roeiers van de sloep de Huysman staat de Laura in een zucht op de trailer en zo zouden we zonder enige vertraging naar huis kunnen rijden, ware het niet dat we de tas met oh zo nodige kussentjes vergeten zijn op de DWK. En zo zitten we na een uurtje rijden in Kornwerd weer aan een bakkie in het stuurhuis van de DWK. Haastige spoed is....